

CHUYỆN DU TỊNH Ý GẶP THẦN BẾP

MÁY LỜI CỦA BAN ẤN TỔNG

Đời nhà Minh có bài văn “*Du Tịnh Ý công ngộ táo thần ký*” (là Chuyện Du Tịnh Ý gặp thần bếp), do người đồng hương của Du Tịnh Ý ghi chép lại. Chuyện này được in thêm vào phía sau của sách *Liễu Phàm tứ huấn*.

Thần bếp là thật có, tuyệt đối không phải giả dối bày ra. Không chỉ có thần bếp, trong mỗi căn nhà còn có rất nhiều quỷ thần cư trú, như nơi cửa ra vào thì có thần cửa, mỗi góc nhà đều có quỷ thần. Chúng ta khởi tâm động niệm, nói năng hành động, người khác không thấy biết nhưng quỷ thần luôn thấy biết hết sức rõ ràng.

Du Tịnh Ý năm xưa, ông là người có học, luôn tự cho rằng mình rất lương thiện, mỗi ngày đều làm một số việc thiện, nói lời hay, làm việc thiện. Người khác nhìn cũng thấy rất tuyệt vời. Thế nhưng cả đời ông nghèo cùng, thất vọng. Ông không hiểu tại sao người làm lành như ông lại gặp phải quả báo ác.

Táo thần rất từ bi, biết ông là người có học nên chỉ cho ông nguyên nhân vì sao làm lành lại gặp dữ, đồng thời cũng dạy ông tu thiện đúng cách. Ông mới chợt nhận ra, mới thật sự hiểu ra và ông nỗ lực thực hành nên cuối cùng quả thật là chuyển họa thành phúc.

Không riêng gì Du Tịnh Ý gặp thần bếp, những ghi chép của người xưa thấy rất nhiều. Nhưng bài văn này được viết tường tận và chi tiết nhất, hay nhất, nên được Pháp sư Ấn Quang chọn để lưu hành. (*trích Thái thượng cảm ứng thiên giảng giải – Chủ giảng HT Tịnh Không*)

Trong bài giọng đọc nam là chánh văn, giọng đọc nữ là những chú giải thêm. Nếu có chút công đức nào chúng tôi nguyện hồi hướng cho tất cả các chúng sanh tận hư không biên pháp giới.

Kính chúc các liên hữu gần xa lấy tấm gương ngài Du Tịnh Ý cảnh tỉnh mình, để có thể tu thiện đúng cách, tích công lũy đức chuyển hóa thành phúc, ngay đời này nhất định thành tựu.

CHUYỆN DU TỊNH Ý GẶP THẦN BẾP

Vào thời nhà Minh (1522-1566) có người họ Du ở tỉnh Giang Tây, tên húy là Đô, tên tự là Lương Thần [ý tự cho mình là bậc rường cột của triều đình] kiến thức uyên bác lại có nhiều tài năng. Từ năm 18 tuổi đã thi đỗ tú tài, mỗi lần vượt qua các kỳ thi đều có thứ hạng cao.

Làm lành gặp dữ?

“Thời tuổi trẻ, nhà nghèo, thành lập nhóm Văn Xương Xã lấy việc thực hành lời dạy của Văn Xương Đế quân trong bài Âm chất văn làm mục đích thực hành những việc như giữ gìn kính tiệc giấy có chữ viết, phóng sinh cứu vật, răn ngừa những sự tham dâm, giết hại, nói dối...

- Thực hành được nhiều năm nhưng tham dự đến 7 khoa thi Hương đều không đỗ cử nhân.
- Ông có 5 đứa con trai thì 4 đứa bị bệnh chết sớm. Còn lại đứa thứ ba rất thông minh tuấn tú, dưới lòng bàn chân trái có 2 nốt ruồi, vợ chồng ông hết sức yêu quý. Đến năm lên 8 tuổi, đứa con trai ấy đi chơi trong làng bỗng lạc mất không về.
- Ông sinh được 4 đứa con gái cũng chỉ còn lại một.
- Vợ ông thương khóc đến nổi mù cả hai mắt.
- Vất vả quanh năm nhưng ngày càng nghèo túng hơn.

Ông thường tự xét mình không phạm tội lỗi gì lớn, chẳng biết vì sao bị trời trừng phạt nặng nề bi thảm đến như vậy.

Từ năm hơn 40 tuổi, mỗi năm đến cuối tháng chạp đều tự tay viết một tờ sớ trên giấy vàng [kể lể than vãn về gia cảnh của mình], cầu khẩn với thần

Bếp xin chuyển đặt lên [Ngọc đế]. Đã nhiều năm như vậy nhưng chẳng thấy kết quả gì.

Gặp gỡ táo thần

Năm 47 tuổi, vào đêm giao thừa, ông đang ngồi trong nhà với đứa con gái và người vợ mù. Cả nhà buồn bã, thê lương trong cảnh bần hàn. Bỗng nghe có tiếng gõ cửa, thấy một người mặc y phục màu đen vào khoảng năm, sáu mươi tuổi, tự giới thiệu là mình họ Trương, biết nhà ông có chuyện buồn khổ nên đặc biệt tìm đến an ủi.

Thấy người khách có vẻ lạ thường, nên ông thi lễ hết sức cung kính. Nhân khi trò chuyện, liền kể với khách việc mình suốt đời đọc sách thánh hiền, làm thiện tích đức, nhưng đến nay đường công danh chẳng được như ý, vợ con không trọn vẹn, cơm ăn áo mặc còn chưa đủ, đã nhiều lần viết sớ nhờ thần Bếp trình lên [Ngọc đế] nhưng không thấy kết quả gì.

Táo thần chỉ nguyên nhân làm lành gặp dữ

Khách nói:

- Chuyện nhà ông tôi đã sớm biết từ lâu rồi. Tâm ý xấu ác của ông thật quá nặng nề. Ông vốn chỉ biết chạy theo hư danh. Sớ ông viết trình lên chứa đầy những lời oán hận, xem thường Thượng đế, tôi chỉ e là sự trừng phạt còn chưa dừng lại ở mức như hiện nay đâu.

Du Đô hết sức kinh hãi, thưa rằng:

- Tôi nghe nói trong chốn u minh, dù một điều thiện nhỏ cũng được ghi chép đủ. Tôi phát nguyện làm việc thiện, kính cẩn giữ mình theo khuôn phép [do Văn Xương Xã đề ra] đã lâu, lẽ nào tất cả những việc ấy đều là chuộng hư danh thôi sao?

Khách nói:

- Được, vậy hãy thử lấy một điều trong những khuôn phép [do Văn Xương Xã của ông đề ra] mà xét:

Nhóm Nho sinh các ông cùng với những kẻ mà các ông giao thiệp, hầu hết đều dùng giấy từ sách cũ để phết dán cửa sổ, bao gói đồ vật, thậm chí còn dùng để lau chùi bụi bặm trên bàn ghế, nhưng miệng thì luôn nói chớ làm dơ bản giấy, chỉ nên đốt hết đi. Ông ngày nào cũng nhìn thấy những việc như vậy nhưng chẳng có một lời can ngăn răn nhắc, chỉ thỉnh thoảng gấp vài mảnh giấy giữa đường thì nhặt về đốt đi, như vậy phỏng có ích gì chẳng?

Lại nữa, trong nhóm Văn Xương Xã của ông mỗi tháng đều làm việc phóng sinh, ông cũng chỉ qua loa làm theo, dựa vào người khác mà nên việc. Ví như những người khác không khởi làm thì ông cũng mê muội không làm, kỳ thật trong lòng ông chẳng có mảy may tâm niệm từ bi. Hơn nữa, trong nhà ông có các loại tôm, cua cũng thường bị đưa vào bếp nấu nướng, lẽ nào chúng lại không phải sinh mạng đó sao?

Mỗi khi có sai trái trong lời nói, ông lại dùng đến biện tài khéo léo lanh lợi, khiến cho người nghe phải điên đảo tưởng xấu là tốt.

Khi ông mở miệng buông lời, trong lòng vẫn tự biết đang làm tổn thương đức tốt, chỉ vì quen thói cũ nên trong lúc cùng bạn bè tụ tập chuyện phiếm cứ theo đà chê bai, giễu cợt [người khác], không thể dừng lại được. Miệng lưỡi như thế của ông khiến quỷ thần phải nổi giận. Việc xấu ác ở cõi âm đã ghi lại thật nhiều chẳng biết đến bao nhiêu mà kể.

Vậy mà ông còn tự nhận mình là người đức hạnh sâu dày; Lại cho rằng mình chẳng dối lừa khinh dễ ai sao? Lại cho rằng như vậy chẳng phải là khinh dễ trời cao đó sao?

Còn về chuyện tà dâm, tuy không xảy ra hành vi thực sự, nhưng ông thấy gái đẹp thì chăm chăm nhìn kỹ, tâm ý lăng xăng không còn tự chủ, chỉ là không gặp dịp thích hợp để hành sự đó thôi. Ông hãy tự xét lại mình trong những lúc ấy, liệu có được như Lỗ Nam Tử chẳng? [đây là nhân vật được nhắc đến trong sách Không tử gia ngữ, là một người nước Lỗ, được khen ngợi là “suốt đời không vướng chuyện tà dâm háo sắc, có thể đối mặt cùng với trời đất quỷ thần”]. Vậy mà dám nói là “suốt đời không vướng chuyện tà dâm háo sắc, có thể đối mặt với trời đất quỷ thần” [như Lỗ Nam tử xưa kia], quả là lời dối trá.

Đó là những khuôn phép do chính ông tự nguyện làm theo [được ghi thành quy củ điều luật của Văn Xương Xã] mà còn như vậy, huống chi là những việc khác?

Ông liên tục nhiều năm đốt sớ trình lên Thượng đế, kể lể sự tình. Thượng đế lệnh cho sứ giả Nhật Du xem xét kỹ những việc thiện ác của ông làm. Trải qua nhiều năm không thấy việc thiện nào có thể ghi nhận, chỉ thấy những khi ông ở một mình nơi khuất tất vắng vẻ thì toàn là những tâm niệm:

- tham lam,
- dâm dật,
- ganh ghét,
- hẹp hòi,
- nóng nảy,
- tự mãn khinh người,
- nhớ việc đã qua, mong việc sắp đến, báo thù rửa hận...

...chen nhau khởi lên trong lòng, [nhiều đến mức] không thể ghi chép hết. Những sự xấu ác đủ loại khởi lên từ tâm ý như thế đã tích tụ gắn kết kiên cố từ lâu, thần minh ghi chép đã nhiều, trời giáng hình phạt ngày càng nặng. Ông dù muốn tránh né tai họa còn không được thì dựa vào đâu mà cầu hưởng phước lành?”

Ông Du Đô [nghe qua như vậy] hết sức kinh hoàng, sợ hãi khôn xiết, quỳ sụp xuống đất, khóc lóc thưa rằng:

- Ngài đã rõ biết hết những sự việc trong cõi u minh, nhất định là có quan hệ với tôn thần, cầu xin ngài ra tay cứu độ.

Táo thần dạy tu thiện đúng cách

Người khách họ Trương liền nói:

- Ông là người đọc sách, hiểu rõ lẽ nghĩa, lại cũng biết hâm mộ điều lành, lấy đó làm vui, nhưng đang khi nghe [người khác nói] một lời thiện lại không thể khích lệ; thấy [người khác làm] một việc thiện lại không thể cổ vũ; chỉ toàn [phạm vào những điều] lỗi lầm, hư hỏng, [hết thấy điều do] cội gốc lòng tin chưa tự sâu vững, tâm tính lại từ lâu đã quen như vậy nên không hề tự xem xét lại.

Vì thế mà suốt cả đời khi nói một lời lành, làm một việc thiện, [chẳng qua] đều chỉ là phô trương hư huyền, chưa từng có lời nào, việc nào là chân thật cả. Hơn nữa, tâm niệm xấu ác lại chất chứa tràn ngập trong lòng, tiếp nối nhau không ngừng sinh khởi, như vậy mà mong muốn được trời cho phước báo tốt lành thì có khác nào mảnh đất gieo trồng đầy những gai góc, lại mê muội mong thu hoạch được lúa tốt, chẳng phải sai lầm lắm sao?

Ông từ nay về sau, mỗi khi có những vọng tưởng tạp niệm như tham lam, dâm dục, giả dối...thì phải đem hết quyết tâm mạnh mẽ mà dứt trừ tất cả, thanh lọc [tâm ý sao cho luôn] trong sạch an tịnh, mỗi mỗi tâm niệm đều chỉ toàn là hiền thiện.

Khi gặp một việc thiện, nếu thấy sức mình có thể làm được thì phải mang hết sức ra mà làm ngay, trong lòng không mong báo đáp, không cầu danh tiếng, bất kể đó là [việc thiện] lớn hay nhỏ, khó khăn hay dễ dàng, đều đem tâm chân thành ham thích nhẫn nại mà làm; nếu thấy sức mình không thể làm nổi thì cũng phải hết lòng lưu tâm ân cần khản khoản, khiến cho tâm lành ấy được nuôi dưỡng trọn vẹn.

- Điều cốt yếu thứ nhất là phải có tâm nhẫn nại, kham chịu;
- Thứ hai là phải có tâm kiên trì không thôi chuyển, nhất thiết không được biếng lười, nhất thiết phải chân thành không tự lừa dối.

Cứ như vậy mà thực hành lâu ngày tự nhiên sẽ có những hiệu quả ứng nghiệm kỳ diệu khôn lường.

Ta thấy gia đình ông thờ kính ta từ lâu hết sức chân thành nên mới đặc biệt đến đây có mấy lời, xem như báo đáp. Ông phải nhanh chóng làm ngay không nên chậm trễ, may ra mới có thể chuyển đổi được ý trời.

Vị khách họ Trương nói xong thì đi thẳng vào trong nhà. Du Công lập tức đứng dậy đi theo, vừa đến chỗ bàn thờ thần Bếp thì hốt nhiên không còn thấy đâu nữa, mới biết người mình vừa gặp chính là ngài, liền cung kính đốt hương lạy tạ.

Quyết tâm thay đổi

Hôm sau đó là ngày tết Nguyên đán, Du Đô thiết lễ kính lạy trời đất, thề nguyện sửa đổi tất cả những lỗi lầm trước đây, thực hành mọi việc thiện, tự đổi hiệu mình là Tịnh Ý Đạo Nhân, thể hiện ý nguyện muốn dứt trừ hết mọi sự sai trái xằng bậy, làm thanh tịnh tâm ý.

Ngày đầu tiên bắt đầu làm thiện, những ý niệm hỗn tạp đua nhau sinh khởi, nếu không sinh tâm ngờ vực ắt cũng rơi vào lưới nhác uể oải. Trải qua mấy ngày như thế, rồi lại thấy mình rơi vào chìm nổi mê muội như trước.

Trong nhà có thờ tôn tượng Bồ tát Quán Thế Âm, Du Tịnh Ý liền đối trước tượng Bồ tát lễ lạy cầu sám hối, khấu đầu đến nỗi chảy cả máu trán, cung kính phát lời đại nguyện rằng: *“Con nguyện giữ cho tâm ý chỉ còn thuần nhất niệm lành, tinh tấn nỗ lực làm thiện, nếu có may mắn buông lung thoái chí, sẽ vĩnh viễn chịu đọa vào địa ngục.”*

- Mỗi ngày, vào lúc sáng sớm ông đều kiên trì xưng niệm danh hiệu Bồ tát Quán Thế Âm Đại Từ Đại Bi để cầu sự gia trì cho mình [trong việc làm thiện].
- Sau đó thì mỗi một lời nói, mỗi một việc làm, mỗi một ý nghĩ trong suốt ngày ấy đều tưởng như có quỷ thần đang ở bên cạnh xem xét, tuyệt nhiên không dám dối trá lừa lọc, buông thả phóng túng.
- Hết thấy những việc gì có thể cứu giúp người khác, có thể làm lợi lạc cho người, cho đời, bất kể đó là sự việc lớn hay nhỏ, bất kể bản thân mình đang lúc bận rộn hay nhàn rỗi, bất kể là người khác có biết đến hay không, cũng không ngần ngại suy lường sức lực tự thân làm nổi hay không nổi, Du Tịnh Ý đều hoan hỷ cố hết sức làm, cho đến khi thành tựu mới thôi.
- Ông lại tùy nhân duyên phương tiện mà rộng làm những việc tích lũy âm đức. Hơn nữa còn nỗ lực khuyên người giữ theo luân thường đạo lý, siêng năng đọc sách học hỏi, giữ lòng khiêm hạ, nhẫn nhục hòa kính. Lại thường dùng những lễ nhân quả báo ứng giảng rộng với mọi người.

Ông nỗ lực chuyên cần làm thiện suốt ngày như vậy nhưng vẫn không tự cho là đủ.

Vào mỗi ngày cuối tháng, Du Tịnh Ý lại đem hết thầy những lời nói, việc làm trong suốt tháng đó viết thành một lá sớ đốt trước bàn thờ thần Bếp để kính cáo.

Ông thực hành như vậy cho đến khi đã thuần thục thì [đạt đến mức] thân vừa động ắt có muôn điều thiện tùy theo, tâm vừa tĩnh ắt không còn một mảy may tạp niệm nào sinh khởi.

Chuyển họa thành phúc

Qua ba năm như thế, ông vừa được 50 tuổi. Vào niên hiệu Vạn Lịch thứ hai, triều đình mở kỳ thi Hội năm Giáp Tuất (1574). Quan Thủ phụ là Trương Giang Lăng, sau khi kết thúc kỳ thi liền dò hỏi những người đồng hương để tìm người làm thầy dạy cho con. Có người tiến cử Du Tịnh Ý, quan Thủ phụ liền cho người mời ông đến kinh đô làm thầy dạy cho con mình.

Khi nghe Du Tịnh Ý kể về những việc mình đã làm, quan Thủ phụ hết sức kính trọng đức độ và phẩm hạnh của ông, liền dựa theo quy định để giúp ông được vào học trường Quốc học.

Vào niên hiệu Vạn Lịch thứ tư, tức là năm Bính Tý (1576), ông dự kỳ thi Hương tại kinh đô, trúng tuyển cử nhân, sang năm sau lại đỗ tiếp tiến sĩ.

Ngày nọ, ông đến ra mắt quan Nội giám họ Dương. Ông này gọi năm đứa con nuôi ra chào. Những người con trai này được họ Dương nhận từ khắp nơi về nuôi, xem như con mình và lấy đó làm niềm vui trong tuổi già. Du Tịnh Ý chợt nhìn thấy trong số đó có một đứa chừng 16 tuổi, dung mạo dường như quen thuộc lắm, liền hỏi quê quán. Đứa trẻ đáp:

- Con người tỉnh Giang Tây, thuở nhỏ đi chơi lên nhăm thuyền buôn gạo [nên không về nhà được], còn tên họ thời ấy với tên làng xóm thì chỉ còn nhớ mường tượng mà thôi.

Du Tịnh Ý nghe như vậy hết sức ngạc nhiên, liền bảo nó cởi giày ra để xem lòng bàn chân trái, quả nhiên có 2 nốt ruồi rất rõ. Ông mừng quá hết lớn:

- Ôi! Con tôi đây rồi.

Quan nội giám họ Dương cũng hết sức kinh ngạc, lập tức cho đưa trẻ ấy theo Du Tịnh Ý về chỗ ngụ. Ông hỏi hỏi báo tin vui cho vợ.

Vợ ông mừng quá, ôm con khóc lớn đến nổi máu từ trong mắt tuôn ra ràn rụa. Đứa con cũng khóc, rồi nâng niu khuôn mặt mẹ mà thè lưỡi liếm máu mắt cho mẹ. Không ngờ lúc ấy bỗng nhiên hai mắt bà sáng lại, nhìn thấy rõ ràng.

Du Tịnh Ý mừng thương lẫn lộn, không còn muốn làm quan nữa, liền từ biệt Trương Giang Lăng trở về quê nhà. Quan Thủ phụ Trương Giang Lăng quý trọng nghĩa khí của Du Tịnh Ý, gửi biếu nhiều quà tặng và một số tiền lớn, tiễn ông về quê.

Về quê nhà, ông càng nỗ lực làm việc thiện nhiều hơn nữa. Con trai ông sau đó lập gia đình, sinh được 7 người con, tất cả đều học hành đỗ đạt thành danh.

Du Tịnh Ý ghi chép lại sự việc mình gặp thần Bếp cũng như quá trình sám hối sửa lỗi, dùng để răn dạy, giáo dục con cháu về sau. Ông sống an ổn khỏe mạnh đến tuổi già, thọ 88 tuổi.

Người đời ai cũng cho rằng, đó là do ông chân thành làm nhiều việc thiện, chuyển đổi được sự báo ứng trở thành tốt đẹp.

Kẻ hậu học cùng làng với ông Du Tịnh Ý là La Trinh kính ghi lại câu chuyện này.

Sau đây chúng tôi xin trích lời giảng của HT Tịnh Không trong Thái thượng cảm ứng thiên giảng giải - tập 21 – Dịch giả Nguyễn Minh Tiến để bạn đọc cùng tham khảo:

“...Người có học, người tu hành luôn luôn tự mình cho rằng mình rất lương thiện. Người khác nhìn thấy bạn cũng rất tuyệt vời; mỗi ngày đều làm một số việc thiện, nói lời hay, làm việc thiện.

Du Tinh Ý năm xưa cũng giống như vậy. Thế nhưng cả đời ông nghèo cùng, thất vọng. Ông tự cho rằng mình cũng hành thiện, chưa hề làm qua việc ác gì, sao ông trời giáng cái quả báo này, thật không công bằng!

Táo thần rất từ bi, biết ông là người có học nên chỉ dạy ông.

Làm lành nhưng ý ác

Ông có thể tiếp nhận, ông có thể phản tỉnh, nên Táo thần mới thị hiện nói với ông:

- Hành vi của ông giống như là thiện, nhưng ý nghĩ của ông quá ác. Bản thân ông không thể tự phản tỉnh. Bởi vì ông có ý niệm ác, có ác ý, nên những việc thiện mà ông làm đều không phải chân thật. Trời đất quỷ thần giám sát ông từ mùng một tháng giêng đến ba mươi tháng chạp, không có một việc thiện nào là thật, toàn là giả, phô diễn, làm bộ cho người ta thấy. Đó là giả thiện, không phải chân thiện.

Táo thần báo cho ông điểm này, ông mới chợt nhận ra, mới thật sự hiểu ra.

Người tạo tác ác nghiệp thì không sợ, chỉ sợ là không thể quay đầu, sợ là không thể giác ngộ; chịu quay đầu, chịu giác ngộ thì đều được cứu. Cá nhân như vậy, gia đình như vậy, xã hội, quốc gia, thế giới đều cùng một đạo lý.

Hiện nay kiếp nạn hiện tiền, mọi người đều biết. Kiếp nạn này có cứu được không? Chắc chắn cứu được. Bắt đầu cứu từ đâu vậy? Bắt đầu cứu từ nhân tâm, bắt đầu cứu từ trong tâm của mình. Tâm của mình nhất định phải làm một cuộc chuyển đổi: đoạn ác tu thiện, phá mê khai ngộ thì liền được cứu.

Hy vọng mọi người chúng ta phải nghiêm túc, phải nỗ lực, phải sửa chữa lỗi lầm. Không những bản thân được độ mà còn giúp đỡ được người khác, đây mới là công đức cực lớn.

Mấy câu nói mà Táo thần nói cho ông rất đáng để chúng ta cảnh giác. Tật xấu mà ông phạm cũng chính là tật xấu mà bản thân chúng ta hiện nay phạm. Tật xấu mà mình phạm chính mình thật sự không biết, luôn cho rằng

điều mình nghĩ, điều mình nói, điều mình làm đều là đúng, người khác đều là sai. Vấn đề này vô cùng nghiêm trọng, điều này ở trong Phật pháp chính là mê hoặc điên đảo. Trong kinh Phật nói đến chỗ nghiêm trọng là “Nhất Xiển Đề”, đây chính là người Nhất Xiển Đề. Nhất Xiển Đề là tiếng Phạn, nghĩa là không có thiện căn. Phật Bồ Tát đều không thể cứu họ, vì họ không biết quay đầu, không biết giác ngộ.

Loại nguyên nhân này phải tiêu trừ như thế nào?

Bước 1: Phải đọc sách thánh hiền

Chúng ta hãy bình tĩnh mà tư duy: Vẫn là phải đọc sách như xưa, không đọc sách thánh hiền làm sao có thể giác ngộ? Mê, nói lời chân thật là giống như vũng bùn vậy, càng lún càng sâu, không dễ gì ra được.

Đọc sách thánh hiền là hằng ngày gần gũi thánh hiền, huân tập lâu dài dần dần sẽ giác ngộ. Từ xưa đến nay, tại sao người già dạy trẻ con phải đọc sách thánh hiền, phải đọc kinh Phật, đạo lý là ở chỗ này.

Du Tịnh Ý có thể quay đầu, là do nền tảng đọc sách cổ trước đây sâu dày. Người ngày nay nói với họ những lời này, tại sao họ không thể quay đầu? Là họ không có cái nền tảng đọc sách thánh hiền này. Đây là điều chúng ta giác ngộ được sâu sắc.

Bước 2: Phản tỉnh lỗi lầm

Táo thần nói Du Tịnh Ý là ông có ác ý quá nặng, chỉ đuổi theo hư danh. Nói cho thật nhiều cũng không cần thiết, hai câu này là trọng điểm. Việc thiện mà bạn làm, làm rất nhiều cũng không phải chân thật, vì bạn sẵn mua danh lợi.

Cho nên Táo thần nói: trời đất quỷ thần hằng ngày đang giám sát, hằng ngày đang theo dõi bạn. Bạn ở trước mặt quỷ thần cầu xin, dường như cũng rất khẩn thiết, cũng có một chút bộ dạng thành ý, nhưng bạn đối nhân xử thế tiếp vật thì hoàn toàn không tương ứng với điều mà bạn cầu xin trước thiên thần.

Thiên thần là từ bi. Trước đây, người có học thông thường đều tin có Ngọc Hoàng đại đế, trong những tôn giáo khác gọi là Thượng đế. Họ nói

Thượng đế ra lệnh cho những quỷ thần giám sát thiện ác thế gian này, đến để xem bạn, thấy bạn bao nhiêu năm nay chưa hề làm một việc thiện chân thật, những việc thiện mà bạn làm là hùa theo người khác. Hay nói cách khác, người khác không làm, bạn chắc chắn sẽ không chủ động đi làm.

Thấy bạn khi một mình nơi chỗ vắng, nhìn thấy niệm tham, niệm dâm, niệm tật đố, niệm hẹp hòi, niệm tự cho mình cao, khinh thường người khác, niệm ức vãng kỳ lai (là nhớ nghĩ quá khứ, hy vọng tương lai), niệm trả thù ân oán, v.v... Những vọng tưởng, tạp niệm này của bạn thật là quá nhiều, nói không hết. Đây đều là ác ý.

Loại ác ý này ngưng tụ ở trong tâm bạn, trời đất quỷ thần đã ghi chép vào trong hồ sơ rất nhiều, rất nhiều rồi. Bạn tránh họa còn không thể tránh được, bạn đến đâu để cầu phúc?

Bước 3: Sửa lỗi - Trước hết dọn sạch tâm ác

Mấy câu nói này sau khi nói rồi đã cảnh tỉnh, đánh thức Du Tịnh Ý. Ông quỳ xuống trước Táo thần. Táo thần thị hiện thành một thân người. Ông nói:

- Ngài nhất định là thần tiên, Ngài biết rõ về tôi như vậy, cầu mong Ngài cứu giúp.

Ông còn có một niệm muốn sửa lỗi.

Còn người hiện nay nghe đến điều này tuyệt không đếm xỉa đến, cũng không chịu tin, cho rằng là mê tín. Tự mình cho rằng đầu óc của mình là đầu óc khoa học, người thế gian đều không bằng, họ làm sao tiếp nhận được? Người hiện nay sửa lỗi thật khó, thật quá khó!

Ông còn một niệm tâm hối cải nên Táo thần đến giúp ông, bảo ông từ nay về sau phạm là niệm tham, niệm dâm, niệm khách sáo, vọng tưởng, tạp niệm, nhất loạt đem nó thu dọn cho thật sạch sẽ.

Tôi thường hay khuyên quý vị đồng tu, chúng ta tu hành điều thứ nhất phải giữ tâm tốt, trong tâm thuần thiện không có ác. Niệm ác, việc ác, người ác đều không được phép để ở trong tâm.

Bước 4: Sau tu thiện - Chỉ giữ niệm thiện

Chỉ chuyên nhìn thấy chỗ thiện của người khác, chuyên nhìn thấy chỗ tốt của người khác, thì chúng ta trong đời này sẽ sống trong môi trường thuần thiện, không có ác.

Không cần nói những thành tựu khác, tâm trạng của bạn vui sướng biết bao, nhiều hạnh phúc. Mỗi ngày nghĩ đến điểm xấu của người khác, nhớ đến oán thù người khác, thì đời này sẽ sống ở trong môi trường cực kỳ tồi tệ, bạn sống rất đau khổ, sống rất vất vả.

Do đó có thể biết rằng, khổ não hay an vui đều chỉ nằm trong khoảng thời gian một ý niệm, không phải do người khác mang đến, mà do chính sự chuyển biến trong ý niệm của ta tạo thành.

Trong truyện ký Du Tịnh Ý nói rằng, lời nói thiện, việc làm cũng thiện, mà ý bất thiện, cho nên lời nói thiện, việc làm thiện đều không sinh hiệu quả, đều biến thành hư ngụy, là giả, không phải thật. Nếu như tâm thiện ý thiện thì là chân thiện. Đây là cội nguồn của thiện ác.

Táo thần khuyến khích ông, trước tiên phải giữ tâm tốt, giữ tâm thuần thiện.

Toàn tâm toàn lực giúp người không cầu quả báo

Sau đó tùy phận, tùy sức mà đi làm việc tốt, sức của bạn có thể làm được thì hãy tận lực mà làm.

Khi làm thì phải làm cho thật sạch sẽ, quyết không cầu quả báo. Hành thiện chỉ vì quả báo là ý của bạn đã bất thiện rồi. Tại sao vậy? Vì hành thiện có điều kiện. Thiện vô điều kiện là chân thiện. Thiện hạnh mà không cầu quả báo thì quả báo thù thắng nhất; không cầu danh, không cầu lợi dưỡng, chẳng cầu mong gì cả, toàn tâm toàn lực giúp đỡ người khác, có thể xả thân vì người.

Sự việc bất kể là khó hay dễ, bất kể là lớn hay nhỏ phải thật thành khẩn, thật chân thành đi làm. Nếu thật sự sức lực mình không làm được, không làm được nhưng chúng ta cũng phải có cái tâm tốt. Cái gọi là “tâm có thừa mà sức không đủ”, tâm niệm này sẽ có cảm ứng.

Tâm niệm này thật sự chân thuần thì chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần đến giúp đỡ bạn, nói cách khác là tăng thêm sức mạnh cho bạn, khiến cho tâm nguyện của bạn có thể viên mãn. Bạn không phải vì bản thân mà vì chúng sanh, vì Phật pháp...”.

Bài Du tịnh ý gặp thần bếp chúng ta kết thúc ở đây. Chúng tôi xin chân thành cảm ơn dịch giả Nguyễn Minh Tiến và Nghệ sĩ ưu tú Phú Thăng đã đọc bài này.

Chúc bạn:

Không làm các việc ác
Mỗi năm được bình an
Siêng làm các việc lành
Năm nào cũng như ý

Website: www.duongdenhanhphuc.vn